

S. BENEDEK ANDRÁS VERSE

Nem

*„Majd ha... hazug álmok papjai szűnnek.”
V. M.*

Lőhetnek hátba, halántékon,
Nem ők hozzák el jövődő halálom.

Mikor a sztyeppén vállig eltemettek,
Fordítva arcom szélnek, napkeletnek,

Erőt adott a föld, az őszi eső,
A feketén izzó síromat verdeső.

A görög lány estére kiásott
S még táltos-csontom se hibázott.

Harmadnap hajnalán jöttek el értem.
Mivé rossadtam vízen, kenyéren.

Áradt a földből a fekete átok,
Ahogy ma is rontást hoz reátok.

Poklos a kéz, gyilkos a szándék,
Kígyó-tojásként roppan a halánték.

Számúzhatsz Keletre, Napnyugatnak,
Csonťaink fölött már nincs hatalmad.

E fölszabdalt földet el nem űzheted,
Nem a belé bicsaklott életet.

Ezért hát lőhetnek hátba, halántékon,
Nem ők hozzák el jövődő halálom.

